

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XXIX.

ČÍSLO 9

SEPTEMBER 2021

Zázraky

Prievidzská púť a odpust - Farský a skautský tábor - Dar od pápeža
Kniha zázrakov - Združenie Zázračnej medaily - Modlitba v prírode

Farský denný tábor v Prievidzi a skautský tábor v Kľačne, august 2021

Čo je to zázrak?

Je to jav spôsobený nadprirodzeným zásahom, niečo, čo nás presahuje. Fenomén, ktorý nemožno vysvetliť na základe prirodzených javov a fyzikálnych zákonov. Uskutočňuje sa na základe vôle pôvodcu. Efektom zázraku býva dobro, ktoré pôsobí v živote človeka. Argumentom a potvrdením pravosti zázraku je podstatné vedecké skúmanie odborníkov, svedectvo zúčastnených na zázraku, ďalšie zázraky, ktoré vychádzajú z toho prvého, duchovné ovocie a možné premeny ľudí (obrátenia).

V tomto čísle Bartolomeja sa venujeme téme „zázraky“. Možno sa o tejto realite našej každodennosti málo hovorí, ale veľa sa o nej číta, medituje a zároveň žije, aj keď to nevnímame.

Božia moc v podobe zázrakov sa uskutočňovala už počas života Ježiša Krista, ktorý bol majstrom na nadprirodzené javy. Boh uskutočnil a uskutočňuje zázraky podľa toho, ako to On uzná za vhodné. Nie je to automatika, ale je to dar či potrebná milosť.

Všetky potrebné zázraky, znamenia, divy sú zapísané v Písme, aby sme (u)verili. Sú to Ježišove uzdravenia, vzkriesenia, odpustenia, rozmnoženia pokrmu či nasýtenia, kde najčastejšími svedkami boli učeníci, apoštoli a ľudia, ktorých sa bytostne dotýkal Boží zásah.

Aj my túžime vidieť zázrak, preto novodobými svedkami - učeníkmi 21. storočia - sme aj my. Len si treba pamätať, že Boh nie je automat na zázraky! Ak chceme vidieť Boží zásah, stačí začať našou každodennosťou alebo aj sebou samým. Každý z nás je fascinujúci zázrak, ktorý je stvorený na obraz Boží. Žalm 139 hovorí, že Boh nás stvoril „tak zázračne“. Ten istý Boh, ktorý svojím dychom stvoril zázračné hviezdy na nebi, stvoril aj nás. Utvoril perfektný stavebný plán - DNA -, ktorý obsahuje všetky údaje o nás samotných, akúsi Božiu predstavu, ktorá je originálna.

V tejto predstave je potrebné, aby sme vnímali dotyk Stvoriteľa v našom súkromnom živote či v existencii druhých ľudí okolo nás. Aby sme pozorovali zázraky

premeny s vierou, nádejou a láskou. Ale k tomu potrebujeme byť vdáční, bez zbytočných pochybností i vlastných predstáv, ktoré sú nezlučiteľné s Božou vôľou. Všetkým čitateľom časopisu Bartolomej, prajem zázračné čítanie ☺.

Pavol Škovránek, kaplán

Putovanie za Máriou aj v čase obmedzení

Ani tento rok nebola situácia v súvislosti so šírením ochorenia covid-19 ideálna, napriek tomu sa tradičná augustová púť k Nanebovzatej Panne Márii na Mariánskom vršku v Prievidzi uskutočnila. Pútnického víkendu 14. a 15. augusta 2021 sa zúčastnili stovky veriacich.

Program púte bol zredukovaný len na modlitebné aktivity - sväté omše, adorácie, gréckokatolícku liturgiu, akatist. Po celý čas bolo možné prijať v Mariánskom kostole sviatosť zmierenia.

Sobotný program sa začínal tradične večerami a sprievodom z farského do Mariánskeho kostola. Úvodnú svätú omšu slúžil Libor Straka, farár na Zapotôčkoch a zároveň dekan Prievidzského dekanátu. Poukázal na rozmer služby ako na niečo, za čo čakáme odmenu. Panna Mária slúžila ochotne aj bez tohto nároku, a preto bola ocenená tým najvyšším ocenením a dnes si ju pripomíname ako Nanebovzatú.

Nasledoval akatist s gréckokatolíckym farárom Jozefom Durkotom a po ňom moderovaná adorácia. Viedol ju pán kaplán Pavol Škovránek a spevom ju sprevádzal zbor Bartolomejčatá z farnosti Prievidza-mesto, ktorý rád využil príležitosť si po dlhšom čase zaspievať.

Nedeľný program začínali o 7:30 gréckokatolíci liturgiou v Mariánskom kostole a rímskokatolíci sv. omšou vo farskom kostole. Po modlitbe ruženca na Mariánskom vršku sa začala hlavná sv. omša na pódiu o 10:00 hod. Celebroval ju saletín, páter Wiesław Krzyszycha, MS, ktorý je momentálne farárom vo farnosti Považská Bystrica - Rozkvet. Vo svojej homílii poukázal na Pannu Máriu ako na tú, ktorá si ako prvá všíma to, čo potrebujeme: „Na svadbe v Káne Galilejskej ešte ani mlado-manželia nezistili, že im čosi chýba, a ona už prosila o pomoc.“ Pripomenul tiež 175. výročie zjavení v La Salette a nezapadol ani na generáciu mladých, ktorá prahne po dobre a kráse, no zároveň je zaplavená informáciami. Starým rodičom

odporúčal budovať život modlitby s vnúčatami postupne, nikdy ich nezahľcovať ružencami, ale začať radšej jedným Zdravasom. „Postupné kroky prinesú svoje ovocie - tak nás to učila aj Panna Mária, najväčšia pedagogička z La Salette.“

Hlavnú svätú omšu obohacoval svojím spevom zbor Nádej z farnosti Prievidza-Zapotôčky. Stovky veriacich z nej odchádzali naplnení vdakou aj napriek tomu, že i tento rok sa program púte mohol konať len v oklieštenej podobe. Uvidíme, či nám budúci rok umožní vrátiť sa k jeho rozšírenej podobe, alebo ešte zostaneme zameraní „len“ na podstatu podobne ako teraz.

Text: Petra Humajová
Foto: Štefan Kollár

Gréckokatolícke hody - odpust Farnosti sv. Sedmopočetníkov

V nedeľu 1. augusta zazneli úvodné cirkevnoslovanské slová z úst gréckokatolíckeho biskupa Petra Rusnáka z Bratislavy pri slúžení archijerejskej Božskej liturgie svätého Jána Zlatoústeho. Správca prievidzskej farnosti Jozef Durkot privítal na tohtoročnom odpuste aj vikára Vladimíra Skybu z Bratislavy a otca Igora Cingela, dekana z Trenčína.

Vladyka Peter Rusnák vyzdvihol možnosť slúžiť sväté liturgie v starobyľom Mariánskom kostole v Prievidzi a v homílii sa venoval problémom súčasného sveta. Všetci zažívame utrpenie, ktoré sme si nespôsobili my sami a chceme ho, prirodzene, zmeniť. Vyhýbame sa krížu a odmietame utrpenie, avšak cesta sa začína naopak, prijatím tohto utrpenia a postojom s modlitbou na perách: „Pane, zmeň ma, daj, aby som sa ja obrátil, miloval svoju rodinu, bol spravodlivý, odpúšťal, žehnal...“ Ako riešenie pre nás, svedkov Ježiša Krista, ponúka vladyka postoj „ísť do sveta, ktorý sa zbláznil a priniesť mu svetlo a lásku a aj všetko, čo mu chýba“. Po liturgii, myrovaní a sprievode okolo kostola sa slávenie ukončilo spoločným obedom, na ktorom boli prítomní aj rímskokatolícki kňazi z Prievidze. Otec Jozef

Durkot poďakoval pri spoločnom obede veriacim za účasť a kňazom za jednotu.

Text: Anka Gálová a Žofia Hakošová
Foto: Štefan Kollár

Nahrávku homílie a fotografie nájdete na www.grkattn.sk.

Osláviť sme sviatok patróna našej farnosti

V utorok 24. augusta 2021 sa liturgicky slávil sviatok svätého Bartolomeja, apoštola, ktorý je patrónom nášho farského kostola i celej farnosti. Farníci slávil tento sviatok aj na večernej svätej omši vo farskom kostole, ktorú slúžil pán farár Marek Sabol.

V homílii sa pán farár zameril na časť Jánovho evanjelia, v ktorej sa píše o tom, ako sa Ježiš stretol s Natanaelom, neskorším apoštolom Bartolomejom. Bližšie sa venoval tomu, ako biblisti vysvetľujú slovné spojenie „byť pod figovníkom“ a tiež Ježišovým slovom: „Uvidíš väčšie veci ako toto.“

Nech na orodovanie apoštola Bartolomeja, nášho patróna, urobí Kristus aj nás svojimi svedkami. Nech jeho príklad posilňuje našu vieru a jeho orodovanie nech nám pomáha na ceste k večnému životu.

Text a foto: Alojz Vlčko

Skauti dva týždne táborili v Kľačne

Letný skautský stanový tábor usporiadali prievidszskí skauti počas prvých dvoch augustových týždňov. Vybrali si táborisko v Kľačnianskej doline pri obci Kľačno. Zúčastnilo sa ho spolu 68 detí a dospelých dobrovoľníkov. Mladšie vĺčatá a včielky táborili len týždeň, staršie skautky a skauti si v prírode užili celé dva týždne.

V úvode tábora tábornikom veľmi neprialo počasie. V prvú nedeľu popoludní, keď prichádzal odslúžiť svätú omšu prievidszský kaplán Pavol Škovránek, tábor zasiahol silný lejak. Napriek tomu bola svätá omša vo vojenskom hangári pre deti zážitkom a povzbudením.

V ďalšie táborové dni už pršalo menej, no tábornikom naďalej znepríjemňovalo život blato, ktoré sa vytvorilo na rozmočenej lúke. Napriek tomu sa deti zo spoločne stráveného času v prírode tešili a užívali si program, ktorý pripravili dobrovoľníci. Nechýbala v ňom celotáborová hra, krátky výlet, súťaž vo varení, hľadanie pokladu či záverečný táborák.

V sobotu prišiel odslúžiť vigílnu svätú omšu opäť pán kaplán Pavol, za čo mu chcú skauti zvlášť poďakovať, keďže mal na prvú sobotu mnoho ďalších povinností. Starším počas druhého týždňa už počasie vyšlo. Venovali sa preto množstvu ďalších skautských činností, napríklad bivakovaniu či loveniu skautských výziev. Štyria

z nich získali Tri orlie perá - museli celých 24 hodín mlčať, potom 24 hodín vydržať o hlade a napokon zvládnuť celodennú skúšku samoty.

Na záver tábora sme opäť slávili svätú omšu v lone krásnej prírody, ktorú nám na vigíliu slávnosti Nanebovzatia Panny Márie odslúžil pán farár Branislav Markovič. Bodkou za celým táborom bol druhý slávnostný táborák.

Text a foto: Alojz Vlčko

Vrátili sa do minulosti

V druhý augustový týždeň sa konal denný tábor pre deti. Organizovala ho farnosť Prievidza-Zapotôčky v spolupráci s našou farnosťou. Tábor sa niesol v téme: „Návrat do minulosti“. Zúčastnilo sa ho vyše päťdesiat detí a okolo pätnásť animátorov.

Každý deň tábora sa niesol v inom historickom období. Začal sa príbehom o Adamovi a Eve a pokúšaním v raji. Deti zažili aj stavanie Babylonskej veže a neskôr sa hrali na kresťanov a Rimanov. V utorok sa ocitli v stredoveku na Oponickom hrade. Ďalší deň patril renesancii a kreativite v tvorivých dielňach, kde si deti mohli vytvoriť loďky z kartónu, sochy z modelovacej hmoty alebo obrázky zo zažehľovacích korálikov. Večer počas nočnej hry

deti riešili zločin. Studenú vojnu prežili vo štvrtok, keď sa museli ubrániť vodnému útoku animátorov. Tiež si vyskúšali hry podobné tým olympijským. Posledný deň bol prienikom všetkých období a účastníci museli prejsť stanovištia prichystané po meste.

Už tradične sa deň začínal rozcvičkou a modlitbou na Zapotôčkoch a končil sa svätou omšou vo farskej kostole. V niektoré dni prišli aj historické osobnosti

v podaní animátorov, aby predstavili program na deň. Boli nimi kráľ Olaf II., Leonardo da Vinci a Pius XII.

Svoje pod'akovanie vyjadrila vedúca tábora Dominika Mihálová: „Chcela by som sa pod'akovať všetkým animátorom za ich kreativitu a energiu, ktorú do tábora priniesli a za pomoc pri organizácii. Taktiež chcem pod'akovať všetkým, ktorí nás podporili a prispeli k chodu tábora.“ Tiež dodáva, že ju potešil vysoký počet skvelých detí a veľká spokojnosť zúčastnených. Zároveň už teraz pozýva do tábora, ktorý sa uskutoční o rok v dátume 8. 8. - 12. 8. 2022.

Text: Mária Pytlová, foto: animátori tábora

Učítelia sa stretli na Kalazanskom fóre

Sviatok sv. Jozefa Kalazanského, zakladateľa rehole piaristov, oslávil učítelia všetkých troch piaristických škôl na Slovensku (Prievidza, Trenčín, Nitra) 25. augusta 2021 v Prievidzi. Hostitelia si pre nich pripravili pracovný i oddychový program.

Stretnutie sa začalo o 9:00 hod. v piaristickom kostole, kde páter provinciál Juraj Ďurnek, SchP, a riaditelia piaristických škôl zhodnotili predchádzajúce obdobie a načrtli víziu nasledujúcich krokov. Potom sa učítelia rozdelili do menších skupiniek na základe nimi zvolených tém workshopov. Najväčší záujem bol o tému triednictva, kritického myslenia, ale i vyhorenia v profesii učiteľa.

Po dvoch blokoch prednášok nasledoval slávnostný obed a chvíľka osobného voľna. Podujatie bolo ukončené sv. omšou o 14:30, ktorú slúžili všetci prítomní pátri piaristi. Páter Juraj v homílii upozornil najmä na odkazy pápežov Jána Pavla II. a Františka piaristom a vyjadril sa tiež k blížiacej sa návšteve pápeža Františka: „Je o ňom známe, že chodí skôr do okrajových častí sveta. Som veľmi zvedavý, aké slová adresuje počas septembrovej návštevy nám.“ Pápež František je známy svojou láskou k chudobným a tým je podobný aj sv. Jozefovi Kalazanskému. „Chudobné deti máme medzi sebou i v dnešných časoch,“ povedal páter Juraj. „Možno nie sú

až tak chudobné po materiálnej stránke, ale chýbajú im vzťahy či ocenenie. Práve k nim sme poslaní.“

Záver svätej omše bol spestrený zaspievaním dvoch piesní v podaní učiteľov prievidzskej piaristickej školy. Gitaru vzal do rúk i páter Ján Hríb, SchP, a podujatie ukončil piaristickou hymnou V starom Ríme, ktorú si s radosťou zaspievali všetci zúčastnení.

Text: Petra Humajová

Foto: archív piaristickej školy

V piaristickom kostole vystavili dar od pápeža

V sobotu 21. augusta a v nedeľu 22. augusta 2021 bol v piaristickom kostole vystavený dar, ktorý dostala prezidentka Slovenskej republiky Zuzana Čaputová od pápeža Františka počas audiencie v decembri 2020. Pápež ju požiadal, aby ho sprístupnila veriacim v troch kostoloch Slovenska.

Ako prvé miesto si Zuzana Čaputová vybrala kostol vo svojom rodnom Pezinku. Dar neobišiel ani Dóm sv. Martina v Bratislave. Napokon bol vystavený v piaristickom kostole v Prievidzi, ktorý si práve v ten víkend pripomínal 268. výročie posviacky chrámu. „Je pre nás veľmi vzácné, že pri tejto príležitosti tu môžeme privítať i tento výnimočný dar,“ povedal páter Juraj Ďurnek, SchP, provinciál Rehole piaristov na Slovensku.

Bronzový odliatok holubice s olivovou

ratolest'ou navrhol a vytvoril Michele Palazzetti. Táto holubica symbolizuje mier, ku ktorému sme všetci vyzvaní prispievať prostredníctvom dialógu, vzájomného uznania a porozumenia v rôznych oblastiach života. Hovorí o tom i text na odliatku, ktorý znie: „Bud'te poslami mieru.“ Veriaci z Prievidze si dar mohli prezrieť po sobotnej večernej i všetkých nedeľných svätých omšiach.

Text: Petra Humajová
Foto: Štefan Kollár

MODLITBA ZA CESTU SVÄTEHO OTCA

Dobrotivý Bože,
ty si nám dal Pannu Máriu a svätého Jozefa,
aby nás viedli na ceste za Ježišom.
Prosíme ťa na ich príhovor
za Svätého Otca Františka a za nás všetkých,
aby sme boli otvorení pôsobeniu tvojho Svätého Ducha.
Aby nás počas svojej návštevy na Slovensku
pápež ako nástupca apoštola Petra
posilnil vo viere, predovšetkým v to,
že Ježiš Kristus je náš Spasiteľ a Vykupiteľ a že on, náš Pán,
je pre každého cestou, pravdou a životom.
O to ťa prosíme, skrze Krista, nášho Pána.

www.navstevapapeza.sk

Božie slovo prichádza

Po speve dogmatického hymnu Jednorodný, ktorý akoby vytrhol ľud z bežných prosieb a vrhol ho priamo do hlbokej teologickej úvahy o Kristovi, našom Bohu, prichádza znova akoby spomalenie. Aj ľud si sadá, keďže pri speve predchádzajúceho hymnu stál.

Kňaz alebo diakon začína tretiu malú ek-téniu. Po nej nastáva opäť pohyb. Ľudia povstanú a začínajú spievať tretiu antifónu, ktorá povzbudzuje veriacich k vstupu do Božej prítomnosti, lebo je už blízko.

Blaženstvá

V nedeľu a mnohé sviatky sa ako tretia antifóna spievajú „blaženstvá“. Začínajú sa veršom „*Pane, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva*“, ktorý vyjadruje blízkosť chvíle príchodu nebeského kráľovstva a veriacich dáva do pozície lotra na kríži. Nie my sme hodní, ale tvoje milosrdenstvo, Kriste, nám otvára cestu do nebeského kráľovstva.

Po tomto verši sa už začínajú podľa mnohých tie najkrajšie Ježišove slová z jeho reči na vrchu (Mt 5,3-12): „*Blažení chudobní v duchu ... plačúci ... tichí ... lační a smädní po spravodlivosti ... milosrdní ... čistého srdca ... tí, čo šíria pokoj ... prenasledovaní pre spravodlivosť ... Radujte sa a jasajte, lebo máte hojnú odmenu v nebi.*“

Malý vchod

Kňaz počas tohto spevu (tretej antifóny) robí trikrát znamenie kríža pred oltárom, berie do rúk evanjeliár, dvíha ho nad hlavu, a tak ho nesúc robí „malý vchod“: obchádza oltár z pravej strany dookola, vychádza cez severné diakonské dvere (ak je plný ikonostas, čo v Prievidzi nemáme) a zastane pred cárskymi dverami, t.j. medzi ikonami Bohorodičky a Krista. Kristus, Božie slovo, vchádza medzi ľud nenápadne cez malé bočné dvere, aby sa znova vrátilo do nebeskej svätyně a veriacim ohlásilo, že sa priblížilo nebeské kráľovstvo. A tak to, čo koná kňaz,

symbolizuje to, o čom spieva ľud - priblíženie sa nebeského kráľovstva.

Oslava vstupu Božieho slova

Kňaz, stojac pred cárskymi dverami, držiac evanjeliár na svojom ľavom pleci (alebo evanjeliár drží diakon), sa potichu modlí modlitbu, ktorou prosí nebeských anjelov k spoločnej oslave vstupu Božieho slova do svätyně: „*Vládca, Pane a Bože náš, ty si na nebesiach ustanovil zbory anjelov i archanjelov, aby slúžili tvojej sláve. Pripoj k nášmu vchodu sprievod svätých anjelov, aby sme ti spolu s nimi slúžili a velebili tvoju dobrotu. Lebo tebe patrí všetka sláva, česť a poklona Otcu i Synu i Svätému Duchu, teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.*“

Potom kňaz v tichosti žehná vstup do svätyně: „*Požehnaný vchod tvojich svätých teraz i vždycky i na veky vekov. Amen!*“ Pobožká evanjeliár, dvíha ho zo svojho ramena nad hlavu a zvolá: „*Premúdrost', stojme úctivo!*“ („Premúdrost“ - múdrosť sa dala svetu na známosť prostredníctvom evanjelia, ktoré teraz kňaz povyšuje svojimi rukami nad hlavy; „*Stojme úctivo*“ - prebudme sa, vzchopme sa, vstaňme zo svojej pohodlnosti, nebeské kráľovstvo je na dosah.)

Ľud odpovedá: „*Pod'te, pokloňme sa a padnime pred Kristom, spas nás Synu Boží, ktorý si vstal z mŕtvych, tebe spievame. Aleluja!*“ A kňaz vstupuje s evanjeliárom do svätyně a kladie ho znova na oltár. Potom sa začínajú spevy tropárov a kondákov - menlivé časti.

Jozef Durkot, gréckokatolícky farár

Pomoc pre Haiti

Určite mnohí viete, že túto karibskú ostrovnú krajinu s 11,4 miliónmi obyvateľov zasiahlo 14. augusta silné zemetrasenie. Počet mŕtvych už prekročil hranicu 2 000 a zrejme bude ďalej stúpať. Okrem vyhasnutých životov je 9 900 ľudí zranených, 52 953 domov bolo úplne zničených, 62 852 domov značne poškodených, 115 815 rodín prišlo o strechu nad hlavou. Až 579 000 ľudí potrebuje urýchlenú humanitárnu pomoc.

Aj cirkev na Haiti utrpela veľké škody, ťažko poškodených bolo 26 kostolov, 32 farských budov, 11 zdravotníckych centier, 25 cirkevných škôl a 11 menších kostolov sa úplne zrútilo.

Haiti sa zmieta v neuveriteľnom chaosu a obrovských sociálnych problémoch. Toto zemetrasenie bolo už tretou katastrofou za posledné desaťročie. V roku 2010 zabilo zemetrasenie a jeho následky neuveriteľných 200 tisíc ľudí a v roku 2016 krajinu ochromil hurikán Mathew.

My na Slovensku si ani nevieme predstaviť takéto katastrofy. Naša krajina má relatívne bezpečnú zemepisnú polohu, takže žiadne silné zemetrasenia ani hurikány nám nehrozia.

Obyvatelia Haiti sa ocitli vo veľmi ťažkej situácii a urgentne potrebujú našu pomoc. Keďže sme jedna cirkev, jedno telo, tak sa nás osud týchto našich trpiacich bratov dotýka. V ich mene vás prosíme, ak môžete, prispajte aspoň malou sumou. A kto nemôže pomôcť finančne, môže ich podporiť modlitbou.

Vaše milodary môžete poslať priamo cez stránku ACN - pomoc trpiacej cirkvi bankovým prevodom, alebo svoj dar môžete vložiť do našej novej misijnej pokladničky umiestnenej pri soche svätej Terezy, patrónke misií (zboku oltára Božského srdca Ježišovho), prípadne v obálke označenej „Misie - Haiti“ odovzdať v sakristii farského kostola.

Nech vás Pán odmení a požehnáva za akúkoľvek pomoc.

Elena Cagaňová, členka Klubu priateľov misií

Foto: ACN

Z rannej homílie pápeža Františka:

V podobenstve o milosrdnom Samaritánovi je celé Evanjelium

Svätý Otec František 8. októbra minulého roku pri rannej svätej omši v Dome sv. Marty vyzval veriacich, laikov i duchovných pastierov zamýšľať sa nad tým, čo to znamená byť vždy otvorenými na Božie prekvapenia a byť nablízku človeku v núdzi.

Byť „skutočnými kresťanmi“ znamená nemať strach „zašpiniť si ruky či odev“ dotykom blížneho. Znamená to byť ochotnými „platiť za iných“.

Svätý Otec vychádzal z Evanjelia pod-

ľa Lukáša s podobenstvom o dobrom Samaritánovi (Lk 10,25-37). Nabádal všetkých, „laikov i duchovných pastierov“, pýtať sa, či sme kresťanmi otvorenými na to, čo nám Pán „každý deň“

dá, „na Božie prekvapenia, ktorými nás mnohokrát, tak ako onoho Samaritána, privedie do ťažkostí“. Alebo či sme kresťania-funkcionári, ktorí si plnia svoje povinnosti a cítia sa tak byť

„v poriadku“ a zostávajú tak uzavretí v samotných pravidlách.

Na záver pápež František pripomenul, že niektorí starovekí teológovia hovorili, že v tejto stati je obsiahnuté „celé Evanjelium“. „Každý z nás je tým zraneným človekom, a Samaritánom je Ježiš. On nám uzdravil rany. Priblížil sa. Staral sa o nás. Zaplatil za nás. A povedal svojej Cirkvi: ‚Ale ak je potrebné viac, zaplať ty, kým sa ja vrátim a zaplaťim.‘ Uvedomme si dobre, v tejto stati je celé Evanjelium.“

Elena Cagaňová podľa www.vaticannews.va
Foto: www.vaticannews.va.

Sväté omše v Prievidzi - normálny režim

Kostol	Pondelok až piatok	Sobota	Nedeľa a prikázaný sviatok v deň voľna	Prikázaný sviatok v pracovný deň
Farský Kostol sv. Bartolomeja Prievidza - mesto, Pribinovo námestie, www.farapd.sk	12:00 16:30	06:00 16:30	07:30 09:00 10:30 18:00	06:00 12:00 16:30
Kostol Najsvätejšej Trojice Kláštor piaristov, Námestie piaristov, www.piaristi.sk	06:30 18:30	07:30 18:30	07:00 09:30 11:00	06:30 18:30
Farský Kostol sv. Terézie z Lisieux Zapotôčky, Ul. J. Fándlyho, www.zapotocky.sk	07:00 (UT, ŠT, PIA) 17:30	08:00 17:30	08:00 10:00 vešpery 18:30 19:00	07:00 17:30 19:00
Kostol Nanebovzátia Panny Márie Mariánska ul., cintorín	gr. kat. liturgie podľa oznamov	15:00 liturgia gr. kat. 16:00 večiereň gr. kat.	09:00 rím. kat. 10:30 gr. kat.	15:30 gr. kat. 17:00 rím. kat.

Prvopiatkový týždeň: Kostol sv. Bartolomeja (farský) - štvrtok - 6:00, piatok - 6:00.

Jednotlivé časy sv. omší počas prikázaných sviatkov je potrebné si z dôvodu prípadných zmien vždy overiť aj v aktuálnych oznamoch.

Život mojej knihy sa jej vydaním len začal

Zdá sa, že *Mary's Meals* je dielo, ktoré neprináša len vzdelanie a stravu chudobným deťom, ale umožňuje tiež spoznať podnetných ľudí našim čitateľom. Martinu Kavuliakovú Stríbrnскую (36) som si totiž všimla práve vďaka jej ponuke pre *Mary's Meals*. A kto iný ako autorka *Knihy zázrakov* by bol schopný nám na tému zázraky povedať viac? Martina ich vo svojom živote vníma každodenne. Začítajte sa do jej slov - a možno to naučí aj vás.

▪ **Napísali ste dielo s názvom *Knihá zázrakov*. Čo si predstavujete pod pojmom zázrak?**

Zázrak je niečo, čo má moc zmeniť náš život. Osobne delím zázraky na bežné a nadprirodzené. Tie bežné, to je napríklad, keď sa ráno prebudíte do nového dňa a počujete cez otvorené okno spev vtákov, alebo keď vám slnko zasvieti do tváre a vyčarí vám na nej úsmev. A za nadprirodzený zázrak považujem otehotnenie neplodného manželského páru či uzdravenie z nevyliciteľnej choroby.

Aj keď by sa mohlo zdať, že tie druhé sú vzácnejšie, nie je to tak. Som presvedčená, že aj bežné, aj nadprirodzené zázraky sú pre náš život veľmi významné a cenné. Myslím si, že ak upriamime pozornosť na bežné zázraky každého dňa, podnietime tým existenciu veľkých, nadprirodzených zázrakov, na ktoré možno čakáme už roky.

▪ **Aké zázraky ste opísali vo vašej knihe?**

Knihá zázrakov hovorí o oboch typoch zázrakov, ktoré sa mi stihli udiť. Opisujem v nej zázraky života, ktoré majú moc povzniesť dušu do výšin, i tie hlboké okamihy, ktoré mnou veľmi radikálne zatriasli presne v tom správnom čase. Hovorím v nej o uzdravení z úzkostí, ktorými som roky trpela, ale tiež o počatí dieťaťa, v ktoré sme už prestali dúfať.

▪ **Bolo pre vás i samotné vydanie tejto knihy zázrakov?**

Veľa som sa za knihu modlila. Aj jej prvý podnet („Napíš knihu!“) ku mne prišiel

ako veľmi intenzívna myšlienka počas jednej duchovnej obnovy a modlitby večerného stíšenia sa pred Sviatosťou oltárnu. Bolo to takmer pred dvanástimi rokmi. Od toho dňa som si zapisovala všetky možné útržky, myšlienky či básne, ktoré v tom najmenej vhodnom období úzkostí vo mne akoby ožili. Pochopila som, že ak nie teraz, tak už nikdy. Začala som sa deň za dňom modliť za celú cestu jej vydania.

Knihou ma sprevádzala literárna dula Soňa Borušovičová, ktorá má za sebou scenáre pre seriály ako napríklad *Ordinácia v ružovej záhrade* či televízny program *Od Kuka do Kuka*. Taktiež objavila mnohé zvučné mená slovenskej literárnej scény. Ale hlavne, sama si prešla procesom samovydaní si knihy a roky vedie literárnych autorov rovnakým procesom.

Soňa je veľmi dôsledný človek, a tak som vedela, že mi pri nej nič len tak neprejde. Verila som jej talentu rozpoznať

dobry text od slabšieho a vedela som tiež, že túžim napísať knihu, ktorá bude môcť svojou autentickosťou osloviť tak trochu každého. Stalo sa!

Takže v konečnom dôsledku asi áno, kniha je pre mňa tak trochu zázrakom. Písala som ju veľmi dlhé obdobie, avšak skompletizovať ju do konkrétnej podoby následne trvalo len pár týždňov. Za tie roky som mala presnú predstavu, ako bude vyzeráť, čo v nej bude a čo nie. Veľa z toho mi Boh kládol na srdce práve v modlitbách za ľudí, ktorých má osloviť. A hlavne som bola od prvého momentu presvedčená, že si ju vydám sama bez pomoci akýchkoľvek sponzorov či zručného vydavateľstva. Bolo to v tom čase tak trochu malé šialenstvo. Avšak, ako sa napokon potvrdilo, zázračné.

▪ **Vaša kniha je výnimočná tým, že má začiatok, ale nie koniec. Z druhej strany sa totiž nachádza začiatok ďalšej knihy *Okamih stretnutia*. Čím sa líši od *Knihy zázrakov*?**

Mala som v sebe túžbu odkázať aj týmto spôsobom ľuďom, že nie všetko, čo sa zdá byť iba čierne, také aj je. Že často práve to ťažké v živote, čoho sa veľmi bojíme, nám môže slúžiť na dobré a na náš vnútorný rast.

Okamih stretnutia je napísaný úplne iným štýlom. Číta sa pomalšie, ale nachádzajú sa v ňom hlboké životné pravdy, ktorým verím a ktoré hýbu mojim životom. Zatiaľ čo *Knihá zázrakov*, teda jej biela časť, je napísaná veľmi lahulinkým, priam poetickým štýlom, tak čierna časť s názvom *Okamih stretnutia* je písaná akoby z pohľadu „zhora“. Opisujem v nej obdobie môjho osobného dna, ktorým som si prešla, a to, aký význam to celé malo pre mňa i moje okolie. Prináša povzbudenie, nádej a život všade tam, kde by sa mohlo zdať, že už všetko živé v nás zomrelo.

Dielko je vytvorené obojstranne z dôvodu, aby aj veľmi náročný čitateľ, ktorého náhodou omrzí príliš pozitívne ladená

biela časť o zázrakoch a odhodí ju na gauč s tým, že tomu aj tak neverí, sa ku knihe mohol vrátiť a vzal ju znova do rúk, keď uvidí jej druhú - opačnú časť s názvom *Okamih stretnutia*. (Smiech.) Tak získam ešte jednu šancu, možno poslednú, zaujať aj jeho knimohoľskú dušu.

▪ **Mali ste pri písaní doma podporu? Alebo to bolo popri starostlivosti o rodinu náročné?**

Mala som, samozrejme, podporu, ale i tak to bolo veľmi náročné. Hoci som knihu postupne písala desať rokov, posledné pasáže do nej zo mňa šli akoby samy od seba práve v čase, keď mal môj synček sotva jeden ročik. Bolo to chvílkami šialené a chvílkami úsmevné.

Vtedy som pochopila, koľko sebazaprenia sa vo mne skrýva. Niekedy som fungovala bez spánku, inokedy bez jedla, len aby som využila každú voľnú chvíľu medzi kojením malého synčeka, starostlivosťou o domácnosť, o staršiu dcéru, ktorá v tom čase mala tri roky, a všetkými povinnosťami, ktoré k rodine patria. Keby som nemala podporu manžela a mojej rodiny, kniha by určite nikdy nevznikla. Som im za to nesmierne vďačná.

▪ **Aké sú zatiaľ ohlasy čitateľov?**

Momentálne *Knihá zázrakov* vstúpila do životov viac ako tisícky čitateľov. Zaznamenala veľký úspech najmä medzi kresťanskými mamičkami, hoci ja osobne ju nepovažujem iba čisto za kresťanskú. Určite má svojím štýlom i rečníckym spôsobom čo povedať každému, kto si

prešiel stratou i nájdením seba samého. Musím skonštatovať, že mám tých najlepších čitateľov, pretože sa ku mne po prečítaní knihy vracajú, píšú mi ohlasy na ňu, osobne so mnou zdieľajú ich životy - a vlastne za tie dva roky jej existencie sa vytvorila okolo knihy komunita nádherných ľudí.

Čo je však najkrajšie, je skutočnosť, že moje vtedy malinké rozhodnutie napísať ju, aj keby mala zmeniť či ovplyvniť život čo i len jediného človeka, prinieslo obrovské ovocie prostredníctvom tisícky čitateľov. Tisícky ľudí, s ktorými sa poznám či osobne, alebo na diaľku, myslíme na seba, modlíme sa spolu za svoje boje a delíme sa s našimi každodennými víťazstvami. Často sa ku mne nadšene vracajú s tým, že si chcú objednať ďalšie knihy a venovať ich svojim blízkym. Tvrdia, že im kniha skutočne zmenila pohľad na život. Cítim sa tým všetkým nesmierne obohatená.

S odstupom času som pochopila, že život tejto knihy sa jej vydaním iba začal. A že jej - môj príbeh žije ďalej práve pod rukami čitateľov. Ich veľké i malé zázraky môžem vidieť na vlastné oči a musím priznať - som tým doslova očarená. Je neskutočné, čo všetko už Boh urobil v životoch ľudí, ktorí ju čítali. Priznávam, to je pre mňa skutočne zázrak!

▪ **Sto kusov vašej knihy ste darovali charitatívnej akcii *Čítaj a daru s Mary's Meals*, o ktorej sme v našom farskom časopise písali minulý mesiac. Čo vás k tomu motivovalo?**

Boh. (Smiech.) Je to tak! Povedal mi to počas jednej modlitby a opakoval, až kým sa to už „nedalo znieť“. (Smiech.) Vážne. Viete, ja som od prirodzenosti veľmi lakomá osoba. (Smiech.) Nuž a samovydanie prvého nákladu knihy i jej následná dotlač po dvoch rokoch, to sú veľmi nákladné veci. Najmä ak sa rozhodnete o tak trošku umelecké dielko ako ja.

Tá kniha je v podstate skoro ako darčekový predmet. Pôsobí nevšedne, ba priam luxusne, hoci je zároveň poňatá veľmi minimalisticky. Nuž a ja som určite zástancom toho, že knihy by sa nemali len tak kade-tade rozdávať, lebo tak strácajú na svojej hodnote. Ale keď mi Boh povedal, aby som ňou za pomoci ostatných ľudí zasýtila sto hladných detí Afriky, nedalo sa povedať nie. Vážne nedalo.

Vďaka tomu, akú odozvu moja ponuka mala, som pochopila, že sa nám to spoločne s mojimi čitateľmi podarí veľmi rýchlo. Momentálne zostáva pár posledných kusov, ktoré takto ponúkam cez môj osobný Facebook profil a ktoré môže získať ktokoľvek, kto sa zúčastní zbierky a pošle jednorazovo sumu 18,30 € (čo sú náklady na celoročné stravné pre jedno hladujúce dieťaťko) na oficiálny účet *Mary's Meals*. Následne mi stačí do správy vložiť fotografiu uskutočneného prevodu a ja mu s veľkou radosťou a vďačnosťou pošlem *Knihu zázrakov* zdarma ako poďakovanie za jeho zázrak pre konkrétne dieťaťko žijúce v Afrike.

Je to pre mňa veľká česť a určite niečo podobné vyparatím aj s mojovou novou, tentoraz detskou knižičkou, ktorá by do predaja mala prísť tesne pred Vianocami. Už teraz sa na to veľmi teším, lebo som presvedčená, že človek má len toľko, koľko dá.

▪ **Keby ste mali tú moc, aký zázrak by ste tomuto svetu dopriali najviac?**

Jeden jediný a úplne najdôležitejší. Aby každý na tejto zemi mohol spoznať obrovskú lásku Nebeského Otca k nám, reálnu osobu a priateľstvo Pána Ježiša Krista a mohol tak žiť naplnený život skrze vzťah s Duchom Svätým. Ak by sa to stalo, prišlo by nebo na zem. Lebo v každom srdci, ktoré toto už v sebe má, je vlastne nebo.

Ďakujem za rozhovor! Petra Humajová
Foto: Boris Stribrnský

Martina Kavuliaková Stríbrnská sa narodila v roku 1985 v Trnave. Vyštudovala pedagogiku sluchovo postihnutých v kombinácii s predškolskou pedagogikou na Pedagogickej Fakulte Univerzity Komenského v Bratislave.

Nikdy jej však na veľavážených tituloch nezáležalo, a tak si toto vysokoškolské štúdium obohatila tiež o školu života a obety, keď sa rozhodla založiť si rodinku a usadiť sa neďaleko mesta Senec. Tu býva so svojimi tromi detičkami a milujúcim manželom.

Každý deň zažíva starostlivú milujúcu Božiu ruku a pracuje pre neho na plný úväzok, kdekoľvek sa práve nachádza. Profesiou učiteľka v materskej škole, srdcom milovníčka Krista.

Viac informácií nájdete na www.knihazazrakov.sk.

Effatha - Otvor sa

Potom odišiel z týrskeho kraja a cez Sidon prišiel ku Galilejskému moru naprieč dekapolským krajom. Tu mu priviedli hluchého a takmer nemého človeka. Poprosili ho, aby naň položil ruku. Vzal ho bokom od zástupu, vložil mu prsty do uší, dotkol sa slinou jeho jazyka, pohliadol k nebu, vzdychol a povedal mu: „Effatha“, čo znamená: „Otvor sa!“ Hneď sa mu otvorili uši a puto jazyka sa uvoľnilo, takže správne rozprával. Ježiš im prikázal, aby to nikomu nepovedali. Ale čím väčšími im to prikazoval, tým viac to rozhlasovali a s nesmiernym úžasom hovorili: „Všetko robí dobre! Aj hluchým dáva sluch a nemým reč!“ (Mk 7,31-37)

Mladí mních sa pýta starého: „Otče, prečo tak málo ľudí vytrvá na ceste nasledovania Ježiša?“ Starý mních na to: „To

je tak ako s tým zajacom a psami. Jeden pes zbadal zajaca. Vo vidine dobrej večere sa rozbehol za ním a začal ho naháňať.

Zajac bol rýchly, a tak mu šikovne unikal. Po čase sa k psovi pridali iní psi. Všetci bežali za zajacom, ktorého síce nevideli, ale stačilo im, že ho videl ich priateľ. Po čase sa však unavili. Začali pochybovať, že nejaký zajac vôbec jestvuje. Svoje naháňanie zanechali, pokračoval iba ten, ktorý ho videl, a ten ho nakoniec i dostihol. My sme takí istí. Iba tí vytrvajú pri Kristovi, ktorí ho naozaj videli a stretli.“

Zázrak

Podme však na vec po poriadku. Ježiš je znova v Dekapole, odkiaľ bol len nedávno po príbehu so sviňami slušne vypoklonkovaný. Keď sa ľudia dozvedeli, že je tam, priniesli mu človeka, ktorý trpí na dvojitý problém: hluchotu a rečovú vadu. On ho odvedie preč od zástupu a v súkromí na ňom vykoná zložitý obrad, ktorý sa zdá byť podobný pohanským rituálom. No pravdou skôr bude, že Ježiš používa tieto symboly preto, lebo muž, ktorého uzdravuje, má obmedzené komunikačné možnosti: znakom a symbolom rozumie ľahko ako každý hluchonemý.

Zázrak sa končí príkazom daným davu, aby o tom, čo sa stalo, nikomu nehovorili. Dôvodom je to, že jednoduchý príbeh uzdravenia nie je schopný ľudom poskytnúť kľúč k pochopeniu celej Ježišovej identity. Tá bude zjavená až po jeho zmŕtvychvstani.

Zákaz je zbytočný; čím viac to ľudom zakazuje, tým viac to robia. Reakcia davu na zázrak je mimoriadna. Marek hovorí, že žasli nadmieru. O Ježišovi hovoria ako o tom, ktorý všetko dobre robí, aj hluchým dáva sluch, aj nemým reč.

Gestá

Ježiš si slinou navlhčuje prsty. Sline sa v antike pripisovali uzdravovacie a exorcizujúce účinky. Popri vode, krvi, víne a oleji patrila k tekutým liečivým prvkom aj slina, ktorá je na základe svojho zloženia príbuzná s olejom a na základe svojho

pôvodu z tela príbuzná s krvou a podobne ako krv aj slina je nositeľkou duševných síl.

Slina ako výlučok z úst poukazuje na vzťah dychu a dýchania. V celom svete náboženstiev slúži preto ako liečivý prostriedok, ale zároveň aj ako nebezpečný prostriedok pre počarovanie. Slovo uzdravenia „Otvor sa!“ je adresované človeku, ktorý doteraz nebol schopný počuť, a nie je jeho orgánom.

Ježiš vzhliadol k nebu, aby nás naučil, že musíme odtiaľ brať liek, ktorý dá hlas nemým, sluch hluchým a lieči všetky ne-duhy. Vzdychol, pretože sa chcel predstaviť ako vzor utrpenia, v ktorom máme vzývať pomoc Božej milosti pre naše chyby alebo pre viny našich blížnych. Effatha bolo povedané sluchu. Najprv sa museli otvoriť uši, aby hluchý vedel počuť, až potom jazyk, aby mohol správne velebit' Boha.

Otvor sa

V opise o uzdravení hluchonemého sa neopisuje len telesný nedostatok. Stať sa môže chápať ako prirovnanie k Izraelu, ktorý reprezentuje celé ľudstvo. Ako proroci často hovoria, ľud je hluchý voči Božiemu slovu, preto aj neschopný platnej odpovede.

Ježiš nerobí z uzdravení divadlo; berie chorého nabok. Dotyky uší a jazyka tvoria úvod jeho pohľadu hore na Otca - každý jeho zázrak je Otcov čin skrze neho - a jeho vzdychu, čo poukazuje na Ježišovu naplnenosť Duchom Svätým.

Táto trojičná plnosť dostatočne ukazuje, že v príkaze „Otvor sa!“ zaznieva nielen slovo telesného uzdravenia, ale milostivé pôsobenie pre Izrael a ľudstvo.

Miroslav Turanský

Bibliografia: Komentár k Novému zákonu - Marek, Dobrá kniha, Trnava, 2013

Ked' je Boh na prvom mieste, ostatné je na správnom mieste

(Svedectvá z pošty, 3. časť)

Nielen priamo na pošte sa diali pre mňa nepochopiteľné veci, ale aj v rajóne, v ktorom som slúžil. Bral som túto prácu naozaj ako misiu a teraz sa chcem s vami podeliť o udalosti, ktoré boli pre mňa zázračné.

Kedže som sa v tomto čase nemohol zúčastňovať pravidelných ranných chvál so spoločenstvom UPeCe v Bratislave, povedal som si, že sa ich pomodlím každý deň sám skôr, ako pôjdem do rajónu. Počul som totiž myšlienku, že ak Boh je na prvom mieste, potom všetko ostatné je na správnom mieste. Snažil som sa to naozaj dodržať, aj keď som sa ich modlil o desiatej, po tom, čo som si zadelil poštu, bez toho som nevyrazil. A naozaj sa diali zázraky.

Správne načasovanie

Jedným z nich bolo „náhodné“ stretnutie pána, ktorému som mal odovzdať dôchodok. Vystúpil som z autobusu, prešiel som na druhú stranu cesty a vtom som začul, ako na mňa niekto volá: „Pán poštár!“ Oproti mne kráčal pán, ktorý si pri kroku pomáhal s barlamami. Pokojne som mohol ísť na skorší autobus, ale keďže som sa modlil ranné chvály, stihol som ten „správny“. Naše stretnutie bolo naozaj riadené zhora.

Chápal som, že najmä starší ľudia, ku ktorým som niesol dôchodok, sú často sami doma. Povedal som si, že je jedno, kedy prídem domov z rajóna, chcel som tam byť pre nich. Nechcel som im len nosiť peniaze a ísť ďalej. Uvedomil som si totiž, že poštári sú možno jediní, ktorých starší ľudia za celý čas vidia.

Potešenie z balíka

V jeden deň prišla za mnou kolegyňa so žiadosťou od známej, aby som jej doniesol balík. Bežne väčšie balíky nenosíme,

lebo je ich veľa a nemali by sme to všetko ako odnieť. Táto pani má syna, ktorý je postihnutý a stará sa o neho. Chcel som jej takouto malou službou pomôcť. Ráno som si balík vypýtal a vedúca mi ho doniesla. Bol naozaj veľký a kolegovia sa na mňa pozerali, že kam ho chcem dať. A ja som tiež naň pozeral a hútal som, kam ho dám. Potom som si spomenul, že na pošte máme ruksak, ktorý bežne nepoužívam, ale teraz som si ho vzal a tá škatuľa sa presne zmestila do neho. Natešený som sa vybral na cestu. V rajóne mám možnosť niekedy si ju skrátiť, ale v tomto prípade som to neurobil. Vnímal som to ako pokušenie zľahčovať si bremeno, a preto som išiel tak, ako by som mal. No a keď som prišiel k tej panej, videl som na nej veľkú radosť z toho, že som jej doručil takýto balík. Potešilo ma a najmä naplnilo to, že som jej mohol aspoň takto poslúžiť.

Text: Marek Frištyk
Foto: Mária Melicherčíková

Aký najväčší zázrak ste zažili počas tohto leta?

- **Mária, Ľubica:** „V našom charitnom dome sa stal zázrak. Po desaťročných modlitbách pre napäté susedské vzťahy - hrozil nám súd, žaloba, polícia. Zašli sme sa so susedmi porozprávať. Najskôr sme všetko odovzdali Panne Márii a ona zaúradovala. Tento problémový sused sa nahol cez plot a podal nám misku rajčín. Modlitby zaúčinkovali.“
- **Terezka:** „Nášho päťročného Miška pripravovali na operáciu v nemocnici po úraze. Predtým však nemohol ani piť, ani jesť, bola veľká horúčava. V nemocnici v Martine sa s ním trápili, nemohli mu napichnúť ani infúziu. Zrazu prišla ďalšia sestrička a povedala: ‚Napichneme to sem, vedľa laktá.‘ Modlila som sa a úpenlivo som prosila Vendelína Javorku o pomoc zhora. Operácia sa podarila.“
- **Miriam:** „Po tridsiatich rokoch máme nového kňaza.“
- **Milan:** „Boh zázračne zasahuje a riadi môj život dnes a denne.“
- **Marianna:** „Keby som nemala vieru, neprežila by som pre trápenie. Nevládzem a mala som veľkú túžbu ísť za Pannou Máriou na horu Butkov. Malé dieťa krstnej ma povzbudilo. ‚Neboj sa, babi, my ťa tam vytrepeme...‘ Aj sa tak stalo.“
- **Eva:** „Zrazu som nevládala ani dôjsť do chrámu. Keď som tam akosi ubolená došla, spočinula som očami na soche sv. Jána Nepomuckého. Ten okamih bol zvláštny. Po sv. omši a prosbe sa mi trochu uľavilo a už akosi vládzem.“
- **Katka:** „Naša vnučka Zarka trpí ľahším stupňom autizmu. Nevesta s ňou robí denne zázraky. Ako učiteľka sa jej veľmi venuje a to sú zázraky pre nás, starých rodičov.“
- **Marienka:** „Bola som pozvaná na krstnú hostinu od príbuzných, od ktorých som to vôbec nečakala.“
- **Tonka:** „Pán Boh robí veľmi veľa zázrakov, ani o nich nevieme. Preto by sme mali neustále ďakovať a chváliť Pána.“
- **Maruna:** „Keď som bola totálne vyčerpaná aj so ženami v ústave, ktoré sú mi zverené, prosila som nebo o pomoc. Zázračne nám pomohli so zaváraním a vôbec prácou.“
- **Marta:** „Že som ešte nezomrela. On ma drží nad vodou.“
- **Anna:** „Syn absolvoval za štyri dni tisíce km zo zahraničia, len aby ma navštívil aj s vnučkou Leuškou v utrpení. Obetovala som sa a modlila som sa a ďakovala aj za druhého syna nevesty a vnúčika Tobiho.“
- **Majka:** „Že ma Panna Mária zdvihla z lôžka po náročnej operácii chrbtice po úraze. Navyše som sa dostala na súkromné liečenie pri mori.“
- **Sr. Jana Mária:** „Keď som bola v jednej charite rozprávať o Panne Márii, o Božej láske, zbadala som šťastím rozžiarené tváre ležiacich starých ľudí.“
- **Jolanka:** „Zázrak je to, že vlastne žijem.“
- **Rozália:** „Sv. Jozef nám priviedol domov veľké dieťa po veľkej skúške života.“
- **Alenka:** „Že sa ráno prebudím. Už to je zázrak pri mojom náročnom zdravotnom stave.“
- **Ondrej:** „Mám dve ťažko postihnuté veľké deti, Andrej má 43 rokov a Gabika 31 rokov. Keďže mám 60 rokov a už tak nevládzem, dal som si namontovať zvláštnu lanovku na prevoz detí. Je to zázrak nad zázraky. Nemusím choré deti nosiť a v náručí ich prenášať. Keď ich veziem cez dvere, deti sa usmievajú, nikto neplatí, nepýtajú vstupenky od nás, nikto sa netlačí. Možno sa usmieva aj ich mama z nebička. Mám ich rád.“

- **Ján:** „Zázrak je to, že sa ráno prebudím, poďakujem sa a život ide, ako ide. My si plánujeme a Pána Boha môžeme našimi plánmi iba rozosmiať.“
- **Božka:** „Bývame kúsok od Litmanovej a Starej Ľubovne. Pri záplavách sa valila našim dvorom voda. Nestihli sme ani zobrať ohrádku s malými kuriatkami dovnútra. No aj tak sa voda dostala do domu, okolo kuriatok sa však urobila ohrádka z vody a voda ich dookola obišla. Celý dvor bol zaplavený vodou a valil sa do susedných dvorov pod nami. Všetko bolo zničené a kuriatka zostali suché. Celé roky, keď môžem, chodím za Litmanovskou Pannou Máriou na liturgie. Je mojou priateľkou.“
- **Peter:** „Nedávno som mal pád v práci z veľkej výšky. Aj pre lekárov bolo nepochopiteľné, že sa mi nezlomila chrčtica. Odnieslo si to len jedno rebro a pomliaždeniny. Stáli pri mne viacerí anjeli, jeden by to asi neustrážil a nestíhal. U mňa je to evidentné po celý môj život, že mi Boh zázračne pomáha, stačí mu moja veľká dôvera a poďakovanie sa mu.“
- **Anička:** „Donedávna u nás žili dvaja manželia alkoholici. Jedna veriaca pani ich priviedla k sviatostiam a oni dva týždne po prijatí sviatostí uhoreli v byte. Ľudia sa za nich modlili, synovia sa zachránili.“
- **Žofka:** „Splnila sa mi túžba ísť do domčeka Anky Kolesárovej. Som šťastná, pre mňa je to zázrak týchto dní.“
- **Zuzana:** „Pre mňa boli zázračné stretnutia s ľuďmi, ktorí mi pomohli a splnili to, o čo som prosila v modlitbách.“
- **Hana:** „Pre krátkosť času som nemohla ísť s vnučkou do kostola, ako som chcela. Keď sme sa zastavili autom pri bojnickej pošte, syn šiel na poštu a ja s vnučkou som prišla k zamrežovaným dverám kostola. Kvetinárka polievala vo vnútri kvety a my sme ju poprosili, či môžeme ísť dovnútra. Leuška povedala, že trochu chcem ísť... Pustila nás bočným vchodom dovnútra a ja som spievala a spievala, ďakovala som Panne Márii. To bol pre mňa zázrak, keď sme sa držali za ruky a takto som ju zasvätila pod ochranu Panny Márie na kolenách. Modlili sme sa aj po anglicky. Mária vypočuje všetky naše modlitby.“
- **Alica:** „Pre nás bol zázrak, že nášho otca povolal Pán v týždni Božieho milosrdenstva a navyše v piatok.“
- **Hela:** „Môj vnuk bol po ťažkom úraze oka pri rozbití okuliarov. Lekár mu vyberal črepinky z oka a po prevezení na očné oddelenie do Trenčína druhý lekár vnukovi po operácii povedal: ‚Všetci svätí stáli pri tebe.‘ Je narodený na svätého Bartolomeja. Pre nás - rodinu i lekárov - to bol zázrak, za ktorý ďakujeme.“

Za odpovede ďakuje Anka Gálová.

Hľadáme krásu

Hľadáme krásu harmóniu lásku
 často mimo seba
 Zatiaľ čo tieto vzácnosti sú ukryté hlboko v nás
 Je to Božie zrkadlenie
 v ktorom cítime sme a žijeme
 Cez optiku srdca vidíme
 vo tme SVETLO

Veronika Hoffmannová

...tri otázky pre sestru Máriu Gostíkovú, Dcéru kresťanskej lásky

Sestra Mária Gostíková je koordinátorkou Združenia Zázračnej medaily na Slovensku. Pôsobí v Nitre. V súvislosti s témou Zázraky sme jej položili pár otázok.

1

Sestra Mária, čo znamená skratka ZZM?

Je to Združenie Zázračnej medaily - verejné združenie, do ktorého patria veriaci laici, zasvätené osoby, kňazi, jednoducho všetci, ktorí milujú Pannu Máriu. Združenie je živou spomienkou na zjavenie Panny Márie sv. Kataríny Labouré v roku 1830 v Paríži. Pius X. ho v roku 1909 schválil pre celú Cirkev.

Cieľom Združenia je šíriť úctu k Nepoškvrnenej Panne Márii, vlastné posvätenie členov a tiež šírenie charizmy sv. Vincenta - služba ľuďom, ktorí sú na okraji spoločnosti, čiže bezdomovcom, núdznym, závislým... Hlavným apoštolátom ZZM je podomová návšteva Panny Márie.

2

V čom táto podomová návšteva spočíva?

Vytvorí sa skupinka 20 - 25 rodín alebo osamelo žijúcich veriacich (slobodní, vdovy...). Kaplnka ostáva v rodinách týždeň, niekde aj 9 dní (kvôli modlitbe Deviatnika Panny Márie Zázračnej medaily). Skupinka má svojho vedúceho, ktorý určuje termíny návštev Panny Márie, stará sa o kaplnku, knihy, ktoré s ňou putujú...

Cieľom týchto podomových návštev je, aby sa v rodinách, v domácnostiach oživila viera, aby sa rodiny zjednotili pri spoločnej modlitbe, posvätili, prehĺbili si lásku k Pánu Bohu a Panne Márii. Je to posvätný čas, keď môžu rodiny i jednotlivci darovať Panne Márii nádhernú duchovnú kyticu užitú z vrúcnej modlitby, horlivej služby bližnému, ochoty rýchlo odpustiť, častejšie pristupovať k sviatostiam.

Najkrajším darom je zasvätenie celej rodiny či domácnosti Panne Márii. Sv. Vincent povedal, že láska je vynachádzavá do krajnosti. S kaplnkou putujú aj knihy o zjavení Panny Márie sv. Kataríny, o sv. Vincentovi i kniha svedectiev Dar od Nepoškvrnenej.

3

Aké je duchovné ovocie podomových návštev Panny Márie?

Podomová návšteva Panny Márie je veľkým pozhnaním pre jednotlivé domácnosti i farnosti. Panna Mária so svojím Synom pôsobí v rodinách nenápadne. Často sa uzdravujú vzťahy v rodine, ale i v susedstve. Rodiny sa duchovne obnovujú, vládne v nich láska, pokoj i radosť. Mnohí si vyprosili novú prácu, bábätko, boli uzdravení na duchu i tele. Sú vnímavejší na Božie pôsobenie i na pôsobenie Panny Márie. To hojné ovocie naplno uvidíme určite až v nebi.

V súčasnosti putuje po Slovensku približne 948 kaplniek v 248 farnostiach, ale i v sociálnych zariadeniach pre seniorov a v nemocniciach i väzniciach.

Ďakujem za rozhovor! Anna Gálová

Keď máme problémy, voláme mame, lebo tá vždy pochopí... O čo viac to platí o našej drahej nebeskej Mamke. I vtedy treba zobrať do ruky mobil a vytočiť číslo Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k Tebe utiekame. Ona je vždy na linke. Vypočuje nás, pohladí, usmerní i poteší.

Svoje otázky, prosby, žiadosti o kaplnky, letáčky, medailičky a pod. môžete napísať na emailovú adresu: zzm.slovensko@gmail.com (mobil: 0910 842 25; adresa: Jana Gostíková, Oravská 10, 949 01 Nitra)

Dva zázraky ako svedectvo:

1. Dcérka z vedúcej skupiny Združenia Zázračnej medaily sa cez modlitby manžela a prosieb uzdravila a ešte si aj vyprosili dieťaťko.

2. Matka dala pred odchodom svojmu synovi s nevestou do cudziny zázračné medaily pre ochranu. Mladí v cudzine havarovali, auto bolo zdemolované, a keď vyšli von z auta, ohúrení zbadali pri nohách zázračné medaily. Od tej chvíle ešte s väčšou úctou nosia tieto medaily.

www.zzm.sk (tu nájdete všetky podrobnejšie informácie o Združení Zázračnej medaily)

Foto: archív Márie Gostíkovej, DKL

Modlitba je možná aj v prírode

Nie je náhoda, že samotná Biblia sa začína opisom šiestich dní stvorenia s poukázaním na samotného Stvoriteľa. Svet, v ktorom sa nachádzame, je akousi otvorenou literatúrou zjavenej Božej lásky voči človeku. Boh aj takýmto spôsobom učí čítať medzi riadkami. Tí, ktorí to nedokážu, tak nerozumejú obsahu Knihy. Akási Kniha prírody je zjavením veľkého tajomstva života, popretkávaného harmóniou, zmysluplnosťou, pokojom, údivom a širokého spektra farieb rozumnosti.

Ľudia žijúci blízko prírody (medzi horami, pri mori a pod.) majú možnosť pozorovať bohatstvo života, v ktorom je ukryté tajomstvo stvorenia. Majú možnosť pozdvihnúť oči k nebu a hľadať Majstra stvorenia, aby sa mu poklonili, poďakovali, zvelebili ho a chválili za veľkosť diela jeho ruky.

Čítanie stvorenia

Nejde tu o zhon za veľkými vedomosťami, lebo tie nájdeme v rôznych encyklopédiách, príručkách či na internete. Tu je podstatné zamyslenie sa nad jednotlivými dielami stvorenia, aby sme videli ich krásu a zmysel, ktorý nám nemá uniknúť. Toto vyžaduje čas, stíšenie sa a ochotu počúvať. Príkladov zo života ľudí je veľa, ale každý z nás potrebuje načerpať silu.

Chirurg s presným okom a správnymi rukami, raz do mesiaca odchádza na hory.

Kolegovi, ktorý sa pýta na tieto výlety, odpovedá: „Idem, aby som našiel môjho Boha. Tu niet na to času, síl i zodpovednej atmosféry. Tu sa s ním stretávam len v behu. Avšak potrebujem sa s ním stretnúť bez náhlenia. Vie to žena a vedia to aj deti. Ony sa dokonca tešia, keď sa po takých dňoch vraciam domov, lebo, ako hovoria: „Otec je vtedy taký náš, a ak pracuje, patrí pacientom a nie nám.““

Naučiť človeka kontemplácii krásy v prírode znamená vstúpiť do Božieho sveta. Ten, kto to dokáže, odpovedá na závan vetra, úsmev slnka, ľadový cencúľ, žmurkanie hviezd i spev škovránka. Vstupuje do symfónie, ktorú vyhráva príroda na počesť Stvoriteľa.

Povolanie k stíšeniu sa

Kláštory často vznikali v najkrajších zákutiach, aby rehoľníci mali účasť na modlitbe celého stvorenia. Povolani k dialógu s Bohom sa modlili v záhrade, v pustovniach, na púšti, v samote... Ďaleko od hluku sveta. Takáto modlitba je spojená aj s odpočinkom, aby sa súčasné tempo sveta, kolotoč povinností, koleso naháňačky, na chvíľku zastavilo.

Treba sa naučiť kontemplácii prírody a v tichu počúvať hlas Boha, ktorý vychádza na povrch nášho „ja“. Stvoriteľ zjavuje svoju lásku ku každému stvoreniu, aby sme sa zahĺbili do sveta jeho tajomstiev.

Pavol Škovránek, kaplán
Foto: Alojz Vlčko

Popoluškine šaty

„Ahoj, Betka! Ako sa máš?“ zaznel milý hlas v telefóne.

„Jééj! Dobre, Vierka! A ty?“ ozvala sa na druhej strane telefónu s radosťou v hlase Betka. Tešilo ju, že po dlhšom čase počuje hlas svojej najlepšej priateľky. Ani sa nestihla spamätať, keď Vierka hlasom ostrieľanej učiteľky spustila: „No, vieš, som smutná z tej Popolušky! Je zvláštne, keď zomrie hrdinka z tvojej najobľúbenejšej rozprávky z detstva. Akoby ti spolu s ňou navždy odišlo niečo cenné. Bola taká pekná a milá...“

„Počkej, myslíš českú Popel...?“ so záujmom zhíkla Betka, ale nestihla ani dopovedať slovo, keď jej priateľka s veľkou ochotou začala vysvetľovať: „Beti, vari nevieš, že zomrela Šafránková? Náhle. Nikto to nepredpokladal. Teda, vraj, okrem nej! Sú toho plné stránky, na všetkých sociálnych sieťach to ľudia rozoberajú! Je to také smutné! Jáj, ale zabudla som, že ty nechodíš na siete. Tak asi si neve.....“, hlas v telefóne prerušilo a display zhasol. Chvíľu trvalo, kým si Betka uvedomila, že jej došla baterka na mobile. Akurát teraz!

Betku naplnil akýsi zvláštny nepokoj. Myšlienka, že tá milá tvár Popolušky, hoci poznačená vekom, je už len minulosťou, ňou otriasla. Okamžite sa jej vybavila scéna z rozprávky, ako Popoluška z posledného orieška zázračne narástli pred očami biele šaty, ktoré si s úžasom v očiach privinula k sebe, prihovoriac sa neveriacky svojej priateľke sove: „To jsou svatební!“ Bola to chvíľa, v ktorej sa Betka ako dieťa celkom stotožnila so svojou hrdinkou. So zatajeným dychom a veľkým obdivom sledovala, ako sa Popoluška v jemných svadobných šatách zjavila na svojom koni v závere rozprávky, hrdo sa nesúc s bosou nohou v ústrety svojmu princovi.

Bola nedeľa a zrazu sa ten zázrak zopakoval. V chráme znela hudba a v jeho strede

kráčal rad ľudí po niečo, čo stratili, a bez čoho nemohli ísť ďalej. Nebol to zázračný oriešok, bolo to niečo viac. Vlastne, bolo to VŠETKO. Láska v tajomstve Chleba, ktorá sa rozdáva pre druhých. Betka si kľakla na chladnú dlažbu a pohrúžená do modlitby videla očami svojho srdca novú Popolušku. Nieкто jej obliekol šaty. „Svatební.“ Nevedela sa na seba vynadívať. A potom... Princ jej obul chýbajúcu črievičku, aby mohla znova vykročiť v ústrety ľuďom, ktorí potrebujú v jeho kráľovstve práve ju.

Margaréta Lúčna

Čierne topánky... opravené

„Každý musí žiť tak, ako to Pán od neho požaduje. No všeobecná strohosť je potrebná pre všetkých, ktorí pracujú v službách Cirkvi.“

Keď monsignor Eduardo Garcia, päťdesiatšesťročný pomocný biskup a generálny vikár arcidiecézy Buenos Aires, dva dni po pápežovej voľbe vystúpil na rímskom letisku Fiumicino, niesol okrem iného aj zapečatenú škatuľu od topánok.

Bol presvedčený, že pápežovi Františkovi, ktorý bol ešte pred štyridsiatimi ôsmimi hodinami jeho biskupom, nesie nové topánky, ktoré si kardinál Bergoglio kúpil predtým, než odišiel na konkláve.

V skutočnosti to neboli nové topánky. Keď škatuľu otvorili, monsignor Garcia si všimol, že v nej boli staré topánky, ktoré si kardinál Bergoglio dal opraviť pred odletom do Ríma.

Hneď v ten večer, ako bol zvolený, si pápež František odmietol obuť červené topánky. Takisto si odmietol obliecť biele nohavice pod pápežskú reverendu a uprednostnil svoje staré čierne nohavice, ktoré chce nosiť, kým sa nezoderú.

4-x o Svätom Otcovi - Miroslav Turanský

Stará mama

„Starí rodičia majú odovzdávať múdrosť a zanechať nám ju ako dedičstvo.“

„Moja stará mama hovorievala nám deťom: ‚Pohrebné oblečenie nemá vrecká. Všetko, čo si za života nahromadíme, musíme nechať tu, na poslednej ceste nás to nesprevádza.‘“

František mal na mysli matku svojho otca Rosu. Dni svojho detstva trávil sčasti v dome starých rodičov, ktorí ho trochu naučili rozprávať piemontským nárečím, no predovšetkým mu odovzdali kresťanskú vieru.

„Modliť sa ma naučila moja stará mama. Pre moju vieru urobila veľmi veľa, rozprávala mi životy svätých. Raz, keď som bol v seminári, mi stará mama povedala: ‚Nikdy nezabudni, že o chvíľu budeš kňazom a pre kňaza je najdôležitejšou vecou slúžiť omšu.‘

Porozprávala mi o istej matke, ktorá svojmu synovi - bol to skutočne svätý kňaz - zdôraznila: ‚Každú svätú omšu slúž tak, akoby bola tvoja prvá a posledná.‘

Stará mama Rosa každý rok brávala vnukov do veľkopiatskeho sviečkového sprievodu. Na konci sprievodu bol ležiaci Kristus. Stará mama nám kázala, aby sme si kľakli a povedala nám: ‚Pozrite, zomrel, ale zajtra vstane z mŕtvych.‘“

Čierna aktovka

„Nemôžeme byť kresťanmi na skrátenej pracovnej úväzok. Ak je Kristus stredom nášho života, je prítomný vo všetkom, čo robíme.“

Fotografia s aktovkou obletela celý svet. Keď odchádzal na letisko, niesol si čiernu koženú aktovku, svoju príručnú batožinu. Fotografiu uverejnili stránky internetových denníkov i viaceré svetové noviny. Mnohí vplyvní komentátori sa pokúšali analyzovať význam tohto gesta. Akýsi novinár sa snažil určiť, čo také dôležité obsahuje pápežova príručná batožina, keď ju nepustí z rúk. Žeby významné dokumenty o reforme Rímskej kúrie? Alebo najpodstatnejšie dokumenty smutne známej kauzy Vatileaks? Ved' nikdy nikto nevidel pápeža, ktorý si sám nesie batožinu.

Pápež prekvapený záujmom, ktorý vzbudila taká drobnosť, s úsmevom na perách vysvetlil: „Nebol v nej kľúč od atómovej bomby. Niesol som si ju sám, lebo som to vždy robil takto. Keď cestujem, nesiem si aktovku. A čo v nej? Je tam holiaci strojček, breviár, diár, kniha na čítanie - zobral som si so sebou jednu o svätej Terezke, ktorú mám vo veľkej úcte. Musíme byť normálni. Musíme si predsa zvyknúť na normálnosť života.“

4-x o Svätom Otcovi - Miroslav Turanský

Krv sv. Januária

„Je to znak, že sv. Januáriu miluje Neapol a pápeža Františka. Zázrak,“ zazneli hlasy v neapolskej katedrále.

Nadšenie sa pokúsil zmierniť samotný pápež. „Keďže krv skvapalnela len spolovice, sv. Januáriu nám chce povedať, že ešte musíme pokročiť v konaní dobra,“ povedal František. O niekoľko minút už jeho slová neplatili - krv v relikviári skvapalnela úplne. Neapolský zázrak je známy na celom svete. Stuhnutá krv sv. Januária, rodáka a ochranca Neapola, skvapalnieva len v deň jeho sviatku (19. september) a pri niektorých výnimočných príležitostiach.

„Ešte nikdy sa nestalo, že by skvapalnela v prítomnosti pápeža,“ napísal portál Vatican Insider. Relikviár si pritom v roku 1990 uctil Ján Pavol II. a v roku 2007 aj Benedikt XVI. K zázračnej udalosti však nedošlo.

„Sú to zázraky! No potrebná je modlitba! Odvážna modlitba, ktorá zápasí za takýto zázrak. Nie modlitba zo zdvorilosti. ‚Áno pomodlím sa za teba,‘ potom odrecitujem Otče náš, Zdravas Mária a zabudnem na to. Nie! Odvážna modlitba, ako bola tá Abrahámová, ktorý zápasil s Pánom, aby zachránil mesto. Ako bola Mojžišova, ktorý mal ruky zdvihnuté a modliac sa k Pánovi sa unavil. Ako je modlitba mnohých osôb, mnohých ľudí, ktorí majú vieru a s vierou sa modlia.“

Bez neho nemôžeme nič urobiť

Recenzia knihy rozhovorov Giannia Valenteho s pápežom Františkom

Kto je taký dôležitý pre život ľudí, resp. pre život kresťanov, bez koho nemôžu nič urobiť? Otázka, na ktorú sa pokúsil v rozhovore s novinárom misijnej agentúry Fides, Giannim Valentem, odpovedať Svätý Otec František v knihe *Bez neho nemôžeme nič urobiť* s podtitulom: *Misionármi v dnešnom svete*.

Literárny titul vydal Spolok svätého Vojtecha v roku 2020. Kniha je súčasťou súborného literárneho diela, ktoré približuje pohľad Svätého Otca Františka na viaceré témy (Otče náš, Verím v Boha, Zdravas', Mária, Svätý Ján Pavol Veľký). Zjednocujúcim vnútorným prvkom tohto diela je rozhovor - v súčasnosti asi najobľúbenejší publicistický žáner - a zároveň spája jednotlivé knižné tituly ich podobný formát. Jednoducho a zároveň noblesne pôsobiaci obal knihy, ktorá má hrúbku študentského zošita, je pozvaním pre čitateľa stretnúť sa so Svätým Otcom takým, aký je. Jeho umenie viesť dialóg, jednoducho, vecne, ale aj primerane obrazne pomenovať veci, čo hýbu svetom i Cirkvou, vyvoláva

v dejinách pápežov modernej doby opravdivý úžas.

Svätý Otec odpovedá na otázky Giannioho Valenta priamo, bez škrupulozity a nekonvenčne, pričom sa nevyhýba ani ťažkým témam a kritike do vlastných radov. Zaujímavé čítanie naznačuje aj Obsah s názvami jednotlivých kapitol (spolu ich je 14) podľa tém, ktorým sa autor venuje - napr. Klam prozelytizmu, Nepridávať bremená, Bez „špeciálnych efektov“, Kristova nevesta a jej klenoty či záverečná kapitola Nie „klerikálnemu kolonializmu“.

Príťažlivým prvkom odpovedí Svätého Otca je aj pomerne časté odvolávanie sa na reálne príbehy a skúsenosti zo svojho života, čím navodzuje atmosféru uvoľnenia a priblíženia sa k čitateľovi, akoby bol jedným z nás.

Kto málo hovorí, často povie viac, ako ten, čo hovorí veľa a kvetnato. Preto túto tenkú knihu odporúčam čítať pomaly, v „dávke“ jedna až dve kapitoly na týždeň, aby si mohol čitateľ vychutnať jej obsah. Pápežove slová rozhodne stoja za hlbšie zamyslenie.

Je umením priblížiť čitateľovi literárny titul a zároveň nevyzradiť celkom, o čom je. To umenie dáva iba ten, bez koho nemôžeme nič (dobré) urobiť. Svätý Otec ako učiteľ literatúry, ale aj ako pápež katolíckej Cirkvi, má s ním celkom iste vlastnú skúsenosť. Každý, kto chce a siahne po danom titule, sa o tejto tajomnej osobe prítomnej vo svete veriacich ľudí určite dozvie viac.

Text: Elena Blašková
Obrázok: www.ssv.sk

PÁPEŽ
FRANTIŠEK

A GIANNI VALENTE

Bez neho
nemôžeme
nič urobiť

MISIONÁRMI V DNEŠNOM SVETE

Hip-Hop žije, ale kto mu dáva život?

Pesničkou Where is the love? skupina Black Eyed Peas v roku 2003 po predošlých dvoch komerčne nie veľmi úspešných albumoch zažiarila na nebi pop-music. Chytľavý refrén v podaní Justina Timberlaka aj po 18 rokoch občas zaznie z rádia, ktoré altruisticky financuje svojich poslucháčov.

Novodobý panteón

Keď som sa pred niekoľkými týždňami pozeral na billboard propagujúci hip-hopový festival, zaujala ma štylizácia jednotlivých interpretov, ktorá budila zdanie akýchsi mýtických postáv. Speváčka Katarzia sa v jednom rozhovore vyjadrovala k rôznym komplexným témam, no najviac mi utkveto, ako pani moderátorka pri jej predstavovaní spomenula, že počas rozhovoru nechcela byť oslovovaná svojím civilným menom, ale len tým umeleckým.

Dav mladých ľudí pod pódium, na ktorom vystupuje maskovaný rapper s plameňometom, chytá bankovky a recituje z knihy múdrostí tohto sebavedomého božstva. O tomto čase sa už možno aj kartuziáni schádzajú, aby chválili Boha kultovými textami MC Dávida.

Nepriateľ je dávno vnútri

Black Eyed Peas v spomínanej pesničke predbehli dobu, lebo prišli pre dnešnú dobu s revolučným posolstvom, že ak milujeme len svoju rasu, vytvárame priestor pre diskrimináciu, ktorej dôsledkom je nenávisť. Pieseň je lamentáciou nad stavom sveta poznačenom teroristickými útokmi. Zlo však nie je pripísateľné len tým druhým, s takou a takou bradou alebo odtieňom pokožky. Frontman

will.i.am sa nebojí za teroristov označiť aj spravodajskú službu USA, Ku-klux klan či gangy The Bloods a The Crips.

Justin Timberlake volá o pomoc k Otcovi. Prosí ho o usmernenie. Tu sa však ukazuje, že BEP o zhruba 2000 rokov zaspali dobu. Alebo čo sa to s nimi stalo, keď volajú s otázkou Kde je láska? a Čo je to láska? k tomu, ktorého nazývajú Otcom vďaka poznaniu, ktoré priniesol ten, ktorý je odpoveďou na ich otázky? Nastavil by si druhé líce? - znie tiež v refréne. Táto otázka je určená každému, kto počúva. Boh na ňu svojím príkladom už kladne odpovedal.

Modlitba na záver

Drahé hviezdy, právom kritizujúce neperspektívny materializmus, vyprosujem vám u nášho Otca, aby vás žiara reflektorov nikdy neoslepila natolko, aby ste zabudli, že ak aj svietite, nie je to vašim svetlom. Veď čo máte, čo by ste neboli dostali? Tiež ho prosím, aby pre nás otázky, ktoré mu kladiete, nemali prívlastok rečnicke. Poprosím ho aj za seba, aby som nechal starosť o kúkoľ v pesničkách na ňom a tešil sa z dobrého semena, ktoré skrze vás prinieslo úrodu.

Peter Pikulík, OFMConv.

Kázeň z púte na Mariánskom vršku

V nedeľu 15. augusta 2021 predniesol páter Wieslaw Krzyszycha, MS, na Mariánskom vršku kázeň, ktorá oslovila mnohých pútnikov. Prinášame vám časť z nej. Celú si ju môžeme prečítať na webovej stránke našej farnosti www.farapd.sk.

Máme Mamu. Dnes sme sa k nej prišli ponoriť pod plášť jej lásky, aby sme mohli opäť s vierou pozerat' ako dieťa, ktoré sa už nebojí, lebo už vidí svoju mamu, lebo už je blízko svojej mamy. My dnes prichádzame, aby sme prosili Máriu o tú hlbokú vieru. Mária, matka lásky!

Boh sa stará

Vieme, že Mária je nanebovzatá, ale je

stále s nami. Prichádza ku každému, každého z nás povzbudzuje, posilňuje, ako tá mama, ktorá neopúšťa svoje deti a zvlášť tie, ktoré sú v núdzi.

Kto z nás nie je v núdzi? Všetci potrebujeme pomoc. Ona o tom vie lepšie než my. Ona je vždy s nami. Bud'me jej za to vdáční a len verme! A Boh sa o všetko postará. Nebojte sa!

Môžeme žiť v strachu o svoju budúcnosť, ale môžeme skrze Ducha viery nastúpiť na cestu dôvery. S Bohom nič nebude stratené! V Márii je cieľ dosiahnutý a my máme pred očami dôvod, pre ktorý kráčame: nie získavať tu dole veci, ktoré zanikajú, ale získať domov tam hore, ktorý je navždy.

Všetci sme potrebni

Pred dvetisíc rokmi boli oči sveta upriamené smerom na Rím alebo na Jeruzalem. Všetci boli presvedčení, že o dejinách sveta rozhoduje cisár, Pilát, Herodes. Ale skutočnosť bola úplne iná. Mária, ktorú nikto nepoznal, mladá dievčina z Nazareta. Práve ona bola vyvolená Bohom. Pokorná, tichá... A práve s ňou Boh mal veľký plán spásy.

Bola požehnaná, lebo súhlasila prijať Slovo Boha, a zároveň bola požehnaním pre celý svet, lebo priniesla svetu Ježiša Krista, Boha, Spasiteľa. Ona dnes zostupuje zhora k nám, aby nám zjavila požehnanie, aby nás naučila pozerat' z perspektívy neba na seba. Preto sa nemusíme báť a cítiť sa nepotrební. Každý z nás je pre Pána Boha potrebný.

Zjavenie v La Salette

Tak isto tomu bolo i v 19. storočí. Málokto vedel, kde sa nachádza malá dedinka La Salette. Biskup Fillibert de Bruillard

týždeň pred zjavením Panny Márie na hore La Salette oslavoval svoje 81. narodeniny a mal dojem, že jeho snaha obnoviť kresťanský život v diecéze po Francúzskej revolúcii nepriniesla ovocie.

Vo chvíli, keď sa 19. septembra 1846 zjavila Panna Mária deťom, sa všetko začalo meniť. Deti zbadali obrovské svetlo. Po chvíli zbadali ľudskú postavu. Bola to žena, ktorá sedela na kameni s laktami na kolenách a tvár mala skrytú v dlaniach v postoji hlbokého smútku. Zrazu sa tá neznáma krásna Pani postavila a povedala:

„Priblížte sa, moje deti, nebojte sa. Prišla som sem vám ohlásiť veľkú zvesť, posolstvo. Ak sa môj ľud nebude chcieť podriaďiť, budem nútená pustiť rameno môjho syna. Ono je také ťažké, tak pritlačuje, že už ho dlhšie nemôžem podopierať. Deti, dobre sa modlite?“

Deti odpovedali: „Nie, nevelmi!“

„Ach, moje deti, treba sa dobre modliť ráno a večer. Ak nemáte čas, pomodlite sa aspoň Otčenáš a Zdravas Mária. Ak budete môcť, modlite sa viac.“

Dejiny hriechu

Dejiny hriechu sa opakujú. Spomeňme si na židovský národ, ktorý býval v Egypte, aby nezahynul od hladu. Tu sa rozrástol, rozmnožil a naplnil celú egyptskú krajinu. Po určitom čase sa začalo prenasledovanie. Prečo?

Príčinou bolo, že zomrel Jozef a všetci jeho bratia. Zomrelo pokolenie, ktoré malo skúsenosť s inou zemou. Narodili sa noví ľudia. Síce to bol stále ten istý židovský národ, ale ich srdce už bolo egyptské, pohanské. Ľudia sa vzdialili od skutočného Boha, zabudli na jeho prisľúbenia. Začali sa prispôsobovať pohanskému štýlu života.

V tom čase začal vládnuť aj iný kráľ, ktorý nepoznal Jozefa, nepoznal Boha Jahve. Začalo sa obdobie prenasledovania. Národ nariekal, bedákal, plakal. Až keď sa plač premenil na modlitbu k Bohu, vtedy Boh

začal konať a oslobodil ich mocnou rukou. Tá istá situácia sa opakuje aj dnes. Aj nám sa zdá, že sme kresťanmi, ale často cítime veľký tlak sveta a napokon sú naše srdcia, naše rozhodnutia či myšlienky nainfikované zmyšľaním tohto sveta, pohanským zmyšľaním.

Panna Mária nás vyzýva, aby sme celým srdcom prijali Ježišov spôsob zmyšľania a konania. Ale aby sme boli schopní meniť svoj život, musíme byť v Cirkvi. Cirkev ako spoločenstvo je neprístupné pre satana. Diabol o tom vie, a preto začína bojovať s jednotlivcami. Vo chvíli, keď odchádzame z Cirkvi, od spoločenstva, od toho, čo učí Cirkev, sme v nebezpečenstve, sme v ohrození. Keď prežívame pokusenia, je potrebné chrániť sa v spoločenstve Cirkvi.

Celá krásna

Panna Mária je kódom k poznaniu podstaty kresťanstva. Mária sa stala prvou láskou Boha. Tak veľmi bola skrze neho milovaná, že jej existencia sa premenila na horiaci ker, ktorý nezhasína. Stala sa tou, ktorá stále nesie Pána a nespáľuje sa. Podobá sa na Jeruzalem, ktorý je osvietený vychádzajúcim slnkom. Tým slnkom je Kristus. Preto je bezbožnosťou zavrhnúť Pannu Máriu, a tí, ktorí sa vzdávajú od Cirkvi, sú akoby bez Matky.

Po zjavení Panny Márie v La Salette ľudia otvorili svoje srdcia, začali konať pokánie, zmenili svoj život a Boh im odpustil. Preto prichádzame sem na Mariánsky vršok, aby sme sa od nej učili múdrosti života. Ona je celá krásna. Celý krásny môže byť aj človek, keď je naplnený milosťou a krásou Boha.

Pozerať hore. Nebo je otvorené, nevyvoláva strach. Už viac nie je ďaleko, lebo na prahu neba nás čaká Matka.

Wieslaw Krzyszycha, MS
Foto: Mária Melicherčíková

(Redakčne upravené, skrátené.)

Vďačná za zázrak

Blahoslavená Anna Mária Rivierová

Zdalo sa, že život prežije ako mrzáčka. Po úraze ako malé dieťa ochrnula, no nestrácala vieru a nádej. A zázrak sa skutočne stal. Anna Mária Rivierová zaň bola Bohu vďačná a rozhodla sa svoj život nepremrhať. Jej služba vzdelávania dala budúcnosť a nádej i iným.

Anna Mária Rivierová sa narodila 19. decembra 1768 vo francúzskej osade Montpezat-sous-Bauzon. Nemala ani rok a pol, keď sa jej stal úraz. Spadla z postele a zlomila si bedrový stavec. Stáť na vlastných nohách bolo odvtedy pre ňu nemožné. Väčšinu dňa preležala na chrbte a pohybovala sa len plazením s pomocou rúk.

Zázračné uzdravenie

Ako Anna Mária rástla, zmrzačenie sa stále zhoršovalo. Keďže nohy nepoužívala, nevyvíjali sa rovnomerne s telom. Matka ju každý deň prinášala ku kaplnke Notre Dame de Pitié a tam sa Anna Mária modlila k Panne Márii za svoje uzdravenie.

Na sviatok Nanebovzatej Panny Márie v roku 1777 sa Anna Mária dočkala odpovede na svoje modlitby. Opäť sa mohla postaviť na nohy a začala chodiť. Z vďaky chcela zvyšok svojho života prežiť ako pustovníčka, zdravotný stav jej to ale nedovoľoval. Rozhodla sa preto obrátiť úplne opačným smerom - ísť medzi ľudí a viesť ich k Bohu.

Nová kongregácia

Inšpirovaná svojou staršou sestrou, pobudla Anna Mária istý čas u rehoľných sestier v Pradelles. Plánovala k nim vstúpiť, ale odmietli ju. Vtedy povedala: „Keď ma sestry nechcú prijať do svojho spoločenstva, založím si vlastné.“ Vrátila sa do svojho rodiska a založila tu školu. Zanedlho si medzi ľuďmi získala rešpekt a čoraz viac rodičov k nej privádzalo svoje deti.

V roku 1789 vo Francúzsku vypukla ničivá revolúcia. Rehole boli zlikvidované a akákoľvek náboženská činnosť bola zakázaná. Aj Anna Mária musela zatvoriť svoju školu a vláda jej prikázala z rodnej obce odísť. Prestažovala sa teda do susednej dedinky Thueyts.

Tu spoznala kňaza Pontaniera, ktorý sa v obci ukrýval pred revolucionármi. Spolu s ním začala tajne organizovať vyučovanie detí i stretnutia s dospelými. V roku 1796 počas svätej omše obetovala celé svoje dielo Panne Márii. To bol počiatok Kongregácie sestier Obetovania Panny Márie, ktorá bola v roku 1801 aj oficiálne uznaná.

Organizačný talent

Porevolučný rozvoj Cirkvi nebol jednoduchý, napriek tomu však počet sestier v tejto kongregácii narastal. Čoskoro sa z Thueyts rozišli do viacerých miest vo Francúzsku. Všade, kam prišli, zakladali školy a internáty a reholný život sa tam rozvíjal.

Anna Mária zostávala stále hlavou tohto diela a počas nasledujúcich rokov preukázala veľký organizačný talent. Zomrela 3. februára 1838 v Bourg-Saint-Andéol. Pápež Ján Pavol II. ju blahorečil v roku 1982. Pri tejto príležitosti povedal:

„Nevychádzame z údivu pri pomyslení na smelosť a radosť tejto ženy, na jej odvahy! Pokúšal sa ju znechutiť celý rad ťažkostí, predovšetkým choroba v detskom

veku, z ktorej bola zázračne uzdravená počas mariánskeho sviatku; potom oneskorenie vo fyzickom vývoji, slabé zdravie v priebehu 70-ročného života, nakoniec núdza a obklopenie náboženskou ignoráciou. Vždy počítala s Bohom, hlavne vtedy, keď ju skúšal krížmi. Usilovne sa modlila k Márii. Spolu s ňou stála pred Bohom plná sústredenia a odovzdanosti. Skutočný žiar jej apoštolátu udivoval všetkých súčasníkov v čase Francúzskej revolúcie i po nej.“

Pripravila: Petra Humajová

Životopisné údaje:

Ž. Podlejski: Sol' zeme a svetlo sveta 1, www.presentationdemarie.org
Foto: www.medarus.org

POZVÁNKA

Pozývame na Banickú omšu

Pri príležitosti Dňa baníkov pozývajú mesto Prievidza a Hornonitriansky banický spoločenstvo na svätú omšu obetovaných za baníkov z Hornej Nitry. Bude sa sláviť v Kostole Najsvätejšej Trojice v Prievidzi (piaristický kostol) vo štvrtok 9. septembra 2021 o 18:30.

Svätú omšu bude celebrovat' ThLic. Vladimír Slovák. Liturgiu svätej omše spestrí Banický spevokol Kahanec.

Alojz Vlčko

Spomienka

Z tváre ti žiarila láska a dobrota, budeš nám chýbať do konca života.

Dňa 26. septembra 2021 uplynie šesť smutných rokov odvtedy, čo nás navždy opustila naša milovaná manželka, maminka, babka, pani **Libuše Lagínová**.

S láskou spomína manžel, deti, vnúčence, švagriné, synovci a netere.

Svätá omša za zosnulú bude odslúžená v stredu 26. septembra 2021 o 16:30 hod. vo farskom Kostole svätého Bartolomeja v Prievidzi.

Milé deti!

Náš Nebeský Otec je dobrý a všemohúci. Ale to isto viete, však? Potom tiež viete, že ak je všemohúci, môže všetko... Dokonca môže urobiť aj to, čo sa nám zdá byť nemožné. A to sa volá zázrak!

Pán Ježiš počas svojho pozemského života vykonal viacero zázrakov. Vždy, keď si už ľudia nevedeli poradiť, keď už nebolo žiadne riešenie ich problému, verili, že im môže pomôcť jedine Pán Ježiš. Viera ľudí v neho bola akoby na začiatku každého jeho zázraku. Sú zapísané pre nás v Písme, aby sme tiež v neho verili.

Je ale veľmi dôležité, kamaráti, aby sme vedeli, že keď prosíme o zázrak, musíme mať aj vieru, že náš Nebeský Otec to môže urobiť – ak to bude jeho vôľa. Preto nás Pán Ježiš naučil modlitbu Otče náš, kde sa vraví: „Bud' vôľa tvoja...“ A keďže je náš Nebeský Otec dobrý, všetko vždy dobre (tak, ako má) dopadne – a to je super!

Ž	S	A	J	O	K	O	P	V	Ž
R	Ž	A	T	V	A	I	A	I	A
A	V	O	L	T	C	P	T	E	L
D	L	Á	S	K	A	O	O	R	M
O	D	V	A	H	A	K	N	A	S
S	V	E	T	L	O	O	D	M	I
Ť	A	R	E	I	V	R	E	E	L
D	O	B	R	O	T	A	J	N	A

ŽATVA, RADOSŤ, POKOJ,
ODVAHA, JEDNOTA, DOBROTA,
LÁSKA, SVETLO, POKORA, JAS,
KLAS, OKO, NOC, SILA, AMEN,
VIERA, ŽALM

„Aké veľké sú jeho znamenia
a aké mocné jeho zázraky!“
(Kniha proroka Daniela 3,100)

Vylúštite osemsmernú
a dozviete sa, aký zázrak má každý
z nás od Nebeského Otca.

PS: Prajem vám, milí kamaráti, úspešný nový školský rok! A nezabudnime, že v septembri má sviatky aj naša Nebeská mamička Panna Mária:

8.9. Narodenie Preblahoslavenej Panny Márie

15.9. Sedembolestnej Panny Márie, patronky Slovenska (na obrázku, ktorý si môžete vyfarbiť)

Rubriku
pre deti
pripravila
Eva
Trepáčová

OSEMSMEROVKA

Po vyškrtaní všetkých použitých slov vám zostane 21 písmen, ktoré tvoria dokončenie výroku svätého Augustína:

„Zázrak sa nedeje proti zákonom prírody, ale proti nášmu ...“

Ž	G	A	D	E	R	S	K	Á	D	O	L	I	N	A	T	E	L	Ý	V
E	S	L	U	I	T	O	F	T	O	S	E	Š	E	Č	U	U	U	T	O
P	A	H	O	L	O	K	P	I	L	A	V	K	Ň	O	R	N	Á	U	R
Á	Z	I	A	R	P	N	E	N	N	N	I	O	H	D	Í	Č	A	L	T
P	A	Ť	Z	E	I	V	Ý	R	Í	G	C	L	Y	R	N	Ó	L	A	S
O	D	O	Á	O	S	O	L	Z	K	V	A	A	L	I	B	O	D	Z	O
Ž	A	R	T	O	V	A	L	A	Z	I	T	A	K	L	D	L	N	Á	S
I	R	V	O	L	G	A	A	A	N	N	V	N	Ú	A	A	K	N	R	T
A	O	I	K	D	A	Ľ	D	Y	N	I	R	D	P	K	A	S	K	U	R
R	T	D	A	A	A	T	L	E	C	K	I	S	E	P	R	L	Á	Í	V
R	O	I	R	R	O	A	Ň	A	V	L	D	A	L	I	S	O	R	P	A
P	R	E	C	H	Á	D	Z	K	A	Z	Y	D	E	C	I	N	E	K	O

Použité slová:

ÁZIA, BLÚDILA, CELTA, DATĽA, DIONÝZ, DOLNÍK, DRIL, DRINY, DUO, GADERSKÁ DOLINA, GLORIOLA, HRADLO, HRDO, KATI, KÚPELE, LAVICA, LAZÁR, LEVICA, LURDY, OHLA, OKENICE, OPÁSAL, ORNÁ, OSOL, OSTROV, OSTRVA, OSVE, OTVOR, OZDOBILA, PAHOLOK, PÁPEŽ, PRECHÁDZKA, PROSILA, POŽIAR, RIAD, RIO, ROTOR, RUKSAK, SALÓN, SANGVINIK, SFINGA, SKLO, SLON, SOK, SPADOL, ŠKOLA, TLAČÍ, TRNKA, TURÍN, UČEŠE, VAŇA, VIEZŤ, VLANI, VOLGA, VOZIA, VTÁČNIK, VÝLET, VÝR, ZADAR, ZÁTOKA, ZRNITÁ, ZVEDAVO, ŽARTOVAL

Tajnička krížovky z minulého čísla znie: „pod’te ku mne všetci.“

Pripravila Mária Suríková

Farská kronika od 1. augusta do 28. augusta 2021

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

Miroslav Hrdlovič
Viliam Hopko
Oliver Fehérvári
Paulina Šimonáková
Linda Smatanová
Sára Horáková
Damián Horák
Pamela Sumanová
Elisa Pavkeje
Adrián Blaho
Nikola Teslíková
Oliver Kratochvíl

Manželstvo uzavreli:

Adam Volek - Daniela Bohušová
Milan Pohl - Radka Oršulová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zosnulými:

Ľudmila Mendelová, 84 r.
Helena Hlinková, 84 r.
Martin Gonda, 83 r.
Eva Hýroššová, 89 r.
Marta Vlková, 84 r.
Gabriela Korcová, 83 r.
Gabriela Magdolenová, 77 r.
Ladislav Csicsay, 66 r.
Peter Kutiš, 70 r.
František Paulík, 72 r.
Jozef Fabik, 81 r.
Jozef Šandor, 60 r.

Hľadáme spolupracovníkov do redakcie!

*Ak máte dar tvorivosti, viete písať alebo
cítite povolanie akokoľvek inak pomáhať far-
skému časopisu Bartolomej, budeme radi,
keď sa nám ozvete a pridáte sa k nám.
Píšte na: bartolomej@farapd.sk*

BARTOLOMEJ ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením BÚ
v Banskej Bystrici č. 1127/98
Evidenčné číslo periodickej tlače:
EV 5759/19

Názov: Bartolomej
Periodicita: mesačná
Vydavateľ: Rímskokatolícka cirkev,
Farnosť Prievidza-mesto, Mariánska 4,
971 01 Prievidza, IČO: 31938671
Cena výtlačku: 0,50 €
ISSN: 2644-4658

Zodpovedný redaktor: Alojz Vlčko
tel.: 0902 202 898
e-mail: alozj.vlcko@gmail.com
Vedúca vydania: Petra Humajová
Grafika: Beáta Voskárová
Redaktori: Marek Sabol, Pavol Škovrá-
nek, Jozef Durkot, Elena Cagaňová,
Anna Gálová, Štefan Kollár, Zuzana
Liptáková, Mária Melicherčíková,
Dagmara Pavlove, Mária Pytlová, Eva
Trepáčová, Miroslav Turanský

Kontakt:
tel.: 046/542 28 01, web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej
Mariánska 4, 971 01 Prievidza

Foto:
str. 1 - Alžbeta Raabová
str. 2 - animátori tábora (farský tábor)
Alžbeta Raabová a Alojz Vlčko (skautský
tábor)
str. 3 - Mária Zúbková
str. 19 - Silvia Kobelová
str. 35 - Štefan Kollár
str. 23, 36 - Mária Melicherčíková

Tlač: Patria I., spol. s r. o.
Upozornenie:
Redakcia si vyhradzuje právo výberu
a úpravy príspevkov. Rukopisy nevraciam.

Odpustová slávnosť gréckokatolíckej Farnosti sv. Sedemopočetníkov v Prievidzi, 1. augusta 2021

Púť k Nanebovzatej Panne Márii na Mariánskom vršku v Prievidzi, 15. augusta 2021

